

Mødet genoptaget Kl. 7³⁰.

Pinholt: Jeg skal følge den højtærede Formands Henstilling i Eftermiddagsmødet og gøre mit Indlæg kort. Det ærede Medlem Hr. Lundberg, der var Ordfører for Socialdemokratiet, udtalte, at der var gaaet meget forsigtigt frem ved dette Lovforslag; men jeg maa sige, at det er jeg i alt Fald ikke i Stand til at se. Jeg vilde gerne vide, hvorledes man vilde gaa frem, naar man skulde tage det paa en dristig Maade. Det forekommer mig, at dette Lovforslag, set paa Baggrund af det, som den højtærede nuværende Handelsminister fremsatte i 1924, da han var Indenrigsminister, ikke er meget forsigtigt, men jeg erkender jo ogsaa, hvad Aarsagen hertil er. Siden er det radikale Venstre gaaet ind som Regeringsparti sammen med Socialdemokratiet. Kan man være dristig, saa kan man fremsætte sine Krav meget skarpere og have Haab om, at de kan vinde Gehør. Derfor maa jeg antage, at man har gjort dette Lovforslag meget afvigende fra det, der i sin Tid blev forelagt.

Lad mig sige, at Venstre ogsaa ved dette Lovforslag finder, at det er upaakrævet for Tiden. Det er ikke mere end fire Aar siden, vi gennemførte en Lov om kommunal Beskatning af faste Ejendomme, i hvilken der indførtes en Grundværdistigningsskat. Den er kun ført ud i Praksis i meget ringe Omfang. Saa vidt jeg ved, er der kun 36 Købstæder og 135 Landkommuner, der har vedtaget at indføre en kommunal Grundstigningsskyld. De Regler, som findes i Lovforslaget, forekommer mig at være af en saadan Beskaffenhed, at der ikke, saaledes som Tilfældet er i den gældende Lov, og saaledes som det i alt Fald i visse Tilfælde var det i det Lovforslag, der blev forelagt af den nuværende Handelsminister, er noget egentligt Værn mod Virkningerne af Konjunkturstigninger. Hvad der frembringer en Grundværdistigning, er ikke altid helt let at udrede. Det kan være Pengefald, og hvis det er Tilfældet, har det offentlige efter min Mening ikke noget Krav paa Grundstigningsskyld. Lovforslaget bestemmer jo, at hvor der konstateres en Grundværdistigning paa Grundlag af Vurderingen af 1927 — som det her er foreslaaet, kan den blive rettet noget —, skal denne beskattes for tre Fjer-

dedeles Vedkommende, medens en Fjerdedel ikke skal være skattepligtig. Men det er ikke noget egentligt Værn mod, at Konjunkturstigninger kan blive beskattet. I den Henseende er den nugældende Lov væsentligt bedre. Jeg mener, at man ved en Grundstigningsskyld ikke skal gaa Ejerne for nær; de kan ogsaa komme ud for, at der sker Svingninger nedad, og saa er det meget ubehageligt, hvis man er gaaet dem for nær tidligere.

Den nugældende Lov siger, at det dobbelte af den Procent, hvormed samtlige Ejendommers Grundværdi i hele Landet er steget siden den almindelige Vurdering, fra hvilken Grundstigningen skal regnes, med Tillæg af 15 pCt. af den paagældende Ejendoms eller Del af Ejendoms Grundværdi ved den afholdte Vurdering skal gaa fra, inden man gaar over til at tage Grundstigningsskyld. Naar det er Tilfældet, vil man ikke kunne komme ind paa en Beskatning af den almindelige Konjunkturstigning. Og her vil jeg gerne sige, at naar f. Eks. Landbrugsejendomme til visse Tider kan stige i Værdi, er det saamænd ikke paa Grund af, at Befolkningstilvæksten her i Landet er nogle og tredive Tusinde om Aaret, det paavirker ikke Landbrugskonjunkturerne i Almindelighed noget videre, noget maaske, men ikke meget. Det er det udenlandske Marked for Landbrugets Varer, der paavirker Jordpriserne. Hvis Priserne paa Landbrugsvarer stiger, stiger Jordpriserne, og falder de, falder Jordpriserne. (*Fraenkel:* Forventningen!). Ja, Forventningen, der kan maaske komme nogen Stigning af den Grund, men den forekommer det mig ikke, at Samfundet har noget som helst Krav paa at kunne beskatte. Selv om Hjemmemarkedet er af nogen Værdi for Landbruget, aftager det dog, saa vidt jeg ved, kun 12 pCt. af vort Smør, 13 pCt. af vort Flæsk og et Par og tredive Procent af vore Æg. Man kan derfor være sikker paa, at den almindelige Konjunkturstigning i Landbruget er afhængig af det udenlandske Marked. Den Promille, eller man maa næsten hellere sige den Procent, hvormed Grundstigningen skal beskattes, er sat til 4½ pCt. af de tre Fjerdedele af Grundstigningen. Denne Procent er i og for sig ikke en Gang fast, den er afhængig af den Procent, man tager af den Jord, der udstykkes i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919. Omregnet vil det sige, at Grundstigningen bliver beskattet med 3,4 pCt. Og hvis man saa regner med, hvad der jo ikke er helt umuligt eller endog meget